

Kollaard, Sander – Uit het leven van een hond

Uitgeverij van Oorschot, 160 pagina's

Ik kende deze schrijver niet maar ik besloot zowel de gedoodverfde winnaar van de Libris Literatuurprijs 2020, Manon Uphoff als de uiteindelijke winnaar, deze Sander Kollaard te lezen. Over Uphoff zal ik kort zijn: ik vond het geconstrueerd proza dat me maar niet bij de les wilde houden maar wat erger was: ik begreep zeer vaak eenvoudig niet wat de schrijfster bedoelde of zeggen wilde. Commotie alom natuurlijk want Uphoff is een vrouw en bovendien werd alleen al haar thematiek prijswaardig geacht. *Uit het leven van een hond* is een lichtvoetige roman geworden, geschreven door een vaardig schrijver en een goed stilist. Ik begrijp de keuze van de Libris-jury wel, zeker in vergelijking met het boek van Uphoff dat ik na honderd pagina's voor gezien hield.

We zijn uiteindelijk niet meer dan spul, bestaan voornamelijk uit koolstof en als we doodgaan is dat uit spul bestaande individu voorgoed verdwenen, totdat die koolstof weer teruggegeven is aan de aarde. Maar dat spul heeft ondertussen wel gevoelens, verbeelding, bewustzijn, geheugen. Dat laatste hebben dieren of honden trouwens ook, niet alleen Schurk, de hond van hoofdpersoon Henk, maar alle dieren hebben geheugen en volgens mij zelfs een zekere notie van verleden en toekomst.

De cruciale zin van deze roman is te vinden op pagina 133 als Henk tegenover zijn nieuw gevonden liefde mijmert: "Want zie je, Mia, het is niet eten en drinken dat ons in leven houdt, maar levenslust, de morele overtuiging dat het de moeite waard is, dat er waarheid en schoonheid ligt in het leven zelf,

altijd en overal, maar dat het aan ons is om dat op te zoeken, te delven, als gelukzoekers, in de beste betekenis van dat woord...". Het zou mijn eigen levensmotto kunnen zijn maar ik realiseer me maar al te vaak dat ik een zondagskind ben, geboren in een leven dat het mij niet zo verschrikkelijk moeilijk heeft gemaakt. Ik kan mijzelf op de borst kloppen en denken dat ik het al met al niet slecht gedaan heb maar hoe zou mijn leven eruit hebben gezien, waar zou ik geweest zijn als ik wat minder voorspoed en geluk zou hebben gekend? Ik weet het niet maar ik mag me er niet al te veel illusies over maken.

Uit het leven van een hond bleek een sympathiek en warmhartig boek, goed geschreven bovendien, een lichtvoetig boek inderdaad. Lang zal het niet beklijven maar ik wil wel vaker wat van deze Sander Kollaard lezen.

Enno Nuy
Augustus 2020